

Základní škola
Slovanka

SOVÍK

(žákovské periodikum – ZŠ Slovanka)

Školní rok 2023/2024 (č. 2)

Milý čtenáři!

Dodatečně Ti přejeme hodně štěstí a trpělivosti do druhého pololetí školního roku na naší škole. I přes krásné, na březen neobvykle teplé, počasí si Ti dovoluujeme nabídnout materiál pro procvičení Tvých čtenářských schopností. Redakční rada časopisu Sovík Ti přeje hodně štěstí ve studiu i osobním životě.

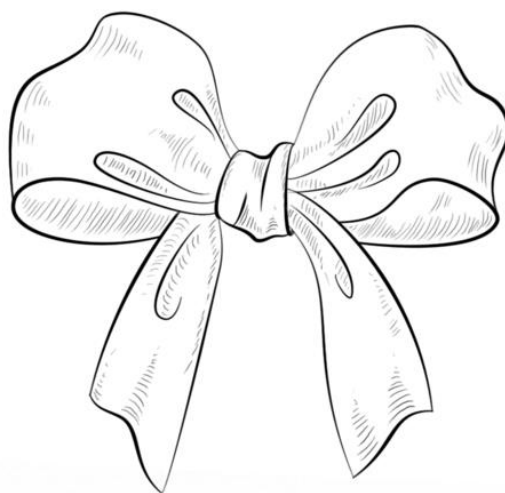
OBSAH

RŮŽOVÁ MAŠLE.....	3
„VTIPNÁ“ CHVILKA.....	5
ROZHOVOR.....	6

RŮŽOVÁ MAŠLE

Vítám všechny žáky a nově, k našemu překvapení, i učitele u čtení mého nového článku. Jelikož se k mému minulému článku dostavilo negativní hodnocení, díky bohu jenom od učitelů, tak vám mohu představit naši novou sérii s názvem Růžové mašle. Zde můžeme společně rozmýšlet nad věcmi v našem okolí, ať už se jedná o naši školu nebo obecně o Českou Lípou. Protože se nám může často stát, že se ocitneme v nežádoucím prostředí s nežádoucími lidmi, jako reakce na tyto situace může být růžová mašle. Přesně tak, růžová mašle. Symbol všemi oblíbeného stylu coquette a velmi vkusný doplněk. Možná se můžete ptát, na co bychom ji mohli dát a k čemu nám taková růžová mašle je? Růžová mašle je něco, co vám zkrášlí jakýkoliv moment. Nelíbí se vám kohoutek, který ve vaší třídě nepřestává téct? Obvažte ho růžovou mašlí! Netěší vás díry v novém linu ve vaší třídě, které se tam tvoří, protože se lidé houpají na židličkách, ale pak na to vždy magicky zapomenou? Zadělejte je růžovou mašlí! Zkrátka s touto mašlí můžete zkrášlit vše ošklivé a spravit vše rozbité.

Podle mého skromného názoru bychom měli naše paní uklízečky vybavit sadou růžových mašlí a nově i jemnými třpytkami. Bylo by pro ně pak mnohem jednodušší potýkat se s uměleckými díly na holčičích záchodech, ať už jsou vytvořeny z jakékoliv tělesné tekutiny a nově i hmoty.

Dovolím si prohlásit jednoho odvážného, námi všemi známého, muže za růžového mašličkáře naší školy. Je to člověk, který každý den objíždí školu

na své kabrňácké káře. Zpravuje nám naše nefunkční světla, plačící kohoutky a jednou mi osobně daroval baterku do kalkulačky z vietnamské večerky. Jediné, co mu chybí, je výbava mašli na každodenní opravy po naší škole. A není to nikdo jiný než pan školník.

Těchto lidí je v našem okolí samozřejmě víc. V mém dalším článku se můžeme podívat na okolí centra České Lípy a na všechny věci, na které bychom dali růžovou mašli. Loučí se s vámi Anežka Blažková.
(autorka: Anežka Blažková)

„VTIPNÁ“ CHVILKA

1. Povídá jeden sněhulák druhému: „Zvláštní, když svítí slunce, tak mi mrazí v zádech.“
2. Víte, jak vznikly Himaláje? Pánbůh chtěl pár kopečků zmrzliny.
3. Víte, proč je na horách větrno? Krakonoš měl k obědu fazole.
4. „Co vás táhne na hory?“ ptá se mladík slečny „Lanovka“
5. Na horách: „Vaše žena je víc na zemi než na lyžích.“ „To víte, ona chvíli nepostojí.“
6. Povzdychne si turista v Alpách: „Čím vyšší hory, tím hlouběji do peněženky.“
7. Dva sněhuláci. První: „Podívej, chumelí.“ Druhý: „To je otrava, ale alespoň nám padají náhradní díly.“
8. „Lékař mi tvrdil, že mám vlohy pro lyžování.“ „Jak to poznal?“ „Prý mi rychle srůstají kosti.“
9. „Tati, už mě to sáňkování nebaví.“ „Ale synu, jsi na čerstvém vzduchu, nenaříkej a táhni mě zase nahoru!“
10. Když odjížděl na hory, přál si, aby padal sníh. Přání se mu vyplnilo, zasypala ho tam lavina.

ROZHOVOR

Daniel Heřman, člen redakčního týmu časopisu Sovík, se počátkem roku 2024 vydal do školní kuchyně. Jeho cílem nicméně tentokrát nebyl chutný oběd, avšak zisk základních informací od našich milých kuchařek. Konkrétněji vyzpovídal paní Veroniku Pillár Konečnou a Radku Soltysovou. Redakce získaný materiál upravila a zredukovala do hlavních informací.

Jak dlouho zde pracujete?

Paní Veronika: Ve školské kuchyni pracuji 6 až 7 let

Paní Radka: Na Slovance pracuji již 5 let.

Jak náročná je tato práce?

Vzhledem k počtu jídel, kterých je potřeba denně připravit zhruba 530, a váze surovin je to náročná práce, která vyžaduje hodně síly a schopnost umět pracovat v tabulkách a podobných věcech.

Kdybyste si měly před lety se svými dosavadními zkušenostmi začít znova vybírat pracovní místo, zvolily byste opět prostředí školní kuchyně?

Paní Veronika: Na své místo bych nastoupila i přesto, že je to náročná práce, protože mě tato práce prostě baví.

Paní Radka: Rozhodně, i přes různé problémy svého výběru nelituji.

Jak se vám na Slovance doposud pracovalo?

I přes každodenní nečekané problémy se nám tu pracovalo dobře.

Doporučily byste tuto práci ostatním?

Lidem, které zajímá gastronomické odvětví, bychom stoprocentně svoji práci doporučily.

Otravují vás někdy děti v jídelně?

Děti bychom hromadně neoznačily za otravné, ale každodenní otázky a zvonění na zvonek ze srandy nás trochu štvou.

Jak vymýšlíte jídla, která tady vaříte?

V kuchyni se musíme řídit tak zvanou tabulkou potravin, ve které se píše, co by mělo jídlo obsahovat, podle toho se vaří.

Proč Paní Radka odchází?

Protože, bohužel, jdu do důchodu s čímž se nedá nic dělat.

Platí si učitele svoje obědy?

Z části jim na to přispívá fond z kulturních potřeb, ale část platí sami.

Jak jsou vaše pozice placené?

Paní Veronika: Práce je špatně placená.

Paní Radka: Vzhledem k náročnosti není dobře placená.

*Velice si vážíme podpory našich
pravidelných čtenářů a čtenářek a
přejeme jim ještě jednou hodně
šťěstí a vše dobré!*

REDAKČNÍ RADA:

Anežka Blažková, Tereza Hummelová, Barbora Hummelová,
Karolína Šorčíková, Natálie Musilová, Daniel Heřman

PORADCE, KOREKTOR:

Eduard Hégr

